

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

ΤΗΝ

**ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ
ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ - ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ
(Ε. Ι. Ρ. Τ.)**

Ἡ ἐκδήλωσις ὀργανοῦται ὑπὸ τοῦ Ρ.Ι.Κ., τῆ συμβολῆ τῆς Ὑπουργείου
Παιδείας Κύπρου καὶ τῶν Κυπριακῶν Ἀερογραμμῶν.

**THE
CYPRUS BROADCASTING CORPORATION**

PRESENTS

**THE SYMPHONY ORCHESTRA OF THE HELLENIC
NATIONAL BROADCASTING AND TELEVISION
INSTITUTE**

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ ΣΧΟΛΗΣ ΤΥΦΛΩΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΤΡΙΤΗ, 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΩΡΑ 8.00 μ.μ.

Διευθύνει ὁ
ΣΟΛΩΝ
ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

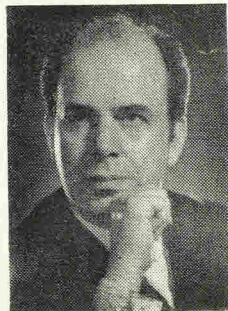
ΑΡΧΑΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΩΡΑ 8.00 μ.μ.

(Εὐγενῶς παραχωρηθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου
Συγκοινωνιῶν καὶ Ἔργων).

Διευθύνει ὁ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΝΟΝΗΣ

Σολίστ: ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ACROPOLIS OPEN AIR THEATRE, NICOSIA

TUESDAY, 14th SEPTEMBER

8.00 p.m.

Conductor
SOLON
MICHAELIDES

SALAMIS ANCIENT THEATRE

(By kind permission of the Ministry of
Communications & Works)

WEDNESDAY, 15th SEPTEMBER

8.00 p.m.

Conductor
CONSTANTINOS
NONIS

The soloist
TATSIS APOSTOLIDES

ΣΟΛΩΝΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

«Κυπριακά έλευθέρια»

Το έργο αυτό, έμπνευσμένο από τον άγωνά του Κυπριακού λαού, γράφτηκε τον Μάρτιο του 1959. Είναι ένα Συμφωνικό Ποίημα, που στά πλαίσιά του ο Κύπριος μουσουργός έπιζητεί να έκφραση το ύψηλο ιδανικό του άγωνος ύπέρ της «Έλευθερίας» και το έπιστέγασμά του, που ταυτίζει με την Άνάσταση, ένσωματώνοντας για τον σκοπό αυτό στο έργο τον γνωστό θρησκευτικό ύμνο, «Χριστός Άνέστη».

Θ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ

«Έπικό τραγούδι»

Η μικρή αυτή συμφωνική εικόνα, έμπνευσμένη από τον έπικό άγωνα του Έλληνικού Λαού για την Έλευθερία, είναι αφιερωμένη στη μνήμη των ήρωικών του νεκρών.

Το βασικό θέμα του έργου, με τον άθρο και δυναμικό του χαρακτήρα, άκούγεται στην άρχή από τα τσέλλα—κοντραμπάσσα και το φαγκότο, για να περάση κατόπιν διαδοχικά σ' όλη την όρχήστρα. Ύστερα από μια διεξοδική συμφωνική ανάπτυξη, όπου το θέμα παίρνει ώρισμένες μεταπτώσεις ανάλογα με τις ψυχολογικές καταστάσεις που έπιζητεί να έκφραση, ξανακούγεται αυτή τη φορά από τα χάλκινα, και το έργο τελειώνει με μια θριαμβική «κόντα».

ΒΟΛΦΓΚΑΓΚ ΑΜΑΝΤΕΟΥΣ ΜΟΤΣΑΡΤ

Κοντσέρτο άρ. 3 σε Σόλ μείζον Κ. 216, για βιολι και όρχήστρα.

Ο 19χρονος Μότσαρτ έγραψε το έργο του αυτό σχεδόν χωρίς διακοπή, μέσα στο έτος 1775. Το Κοντσέρτο σε Σόλ μείζον ξεχωρίζει λόγω του ρόλου της όρχήστρας σε μια άνεπτυγμένη φόρμα. Στο μεσαίο μέρος υπάρχει το θερμό, γεμάτο φαντασία αίσθημα, όπου αναγνωρίζει κανείς τον πραγματικό Μότσαρτ. Το Φινάλε (Rondeau) είναι ένα μίγμα τεχνοτροπιών: ένας χαριτωμένος ρυθμός 3/8 με ένα «μινόρε» «ροκοκό», Γαλλικής ρομαντικής προελεύσεως, και ένα λυρικό μέρος, σε ύφος τραγουδιού, καθαρά Γερμανικό. Το Άλλεγκρέττο μπορεί να σχετισθί με το τελικό έπεισόδιο στο Φινάλε του Κοντσέρτου σε Ρέ μείζον. Και ίσως, και στις δύο περιπτώσεις, μπορούμε να αναγνωρίσωμε το λαϊκό τραγούδι, το οποίο οί Μότσαρτ — πατήρ και υιός — άναφέρουν στην άλληλογραφία τους.

ΛΟΥΝΤΒΙΧ ΦΑΝ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

Συμφωνία άρ. 3, σε Μι ύφεση μείζον, έργον 55, «Ήρωική».

Ο Λούντβιχ φάν Μπετόβεν υπήρξε ένας μεγάλος λάτρης και υπέρμαχος της έλευθερίας της ιδέας που έμελλε να παίξη σπουδαίο ρόλο στη ζωή και το έργο του. Η ιδέα αυτή παίρνει σάρκα και όστα στην περίφημη «Ήρωική Συμφωνία», το έργο με τις έπαναστατικές μορφολογικές μεταρρυθμίσεις και το άνώτερο πνευματικό περιεχόμενο, που άποτελεί σταθμό και στο έργο του συνθέτη και γενικώτερα της μουσικής.

Είναι πιά πασίγνωστο το γεγονός ότι ο Μπετόβεν αφιέρωσε κατ' άρχάς την «Ήρωική» στον Ναπολέοντα, γιατί στο πρόσωπο του Γάλλου αυτού έπαναστάτη έβλεπε τον μεγάλο έλευθερωτή. Η στέψη όμως του Ναπολέοντα σαν αυτοκράτορα τόσο άπογοήτευσε τον Μπετόβεν, που διέγραψε άγανακτημένος την άρχική αφιέρωση, σημειώνοντας στην παρτιτούρα άπλως τα λόγια: «Στη μνήμη ενός μεγάλου άνδρός».

Η «Ήρωική Συμφωνία», που άνήκει στα έργα της δεύτερης δημιουργικής περιόδου του Μπετόβεν, γράφτηκε γύρω στα 1803 και ή πρώτη έκτέλεσή της πραγματοποιήθηκε ένα χρόνο άργότερα στο παλάτι του πρίγκηπα Λόμπκοβιτς (Lobkowitz) στη Βιέννη, με μαέστρο τον συνθέτη.

ΣΟΛΩΝΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

«Αύγή στον Παρθενώνα»

Η σύντομη αυτή σύνθεση, με περιγραφικό χαρακτήρα, είναι ή πρώτη από «Δυό Έλληνικές Συμφωνικές Είκόνες», που γράφτηκαν στα 1936.

ΦΕΛΙΞ ΜΕΝΤΕΛΣΟΝ

Συμφωνία άρ. 4, σε Λα μείζον, έργον 90, «Ίταλική».

Ο Φέλιξ Μέντελσον ήταν από τους πολύ λίγους τυχερούς συνθέτες, που γνώρισαν την οικονομική άνεση σ' όλη τους τη ζωή. Οί ξεγνοιαστοί μελωδίες του άσφαλώς άντανακλούν σε μεγάλο βαθμό το εύνοϊκό περιβάλλον στο οποίο έζησε. Η οικονομική του αυτή άνεση του επέτρεψε όχι μόνο να άποκτήση μια γερή μουσική μόρφωση μα και να ταξιδέψη σε πολλές χώρες, έμπνεόμενος άπ' αυτές ώραιες σελίδες. Η «Ίταλική», ή πιό γνωστή ίσως από τις 5 Συμφωνίες του για πλήρη όρχήστρα, είναι — όπως και ο τίτλος φανερώνει — το άποτέλεσμα μιας επισκέψεως του Μέντελσον στην Ίταλία. Γράφτηκε στα 1833, όταν ο συνθέτης ήταν μόνον 24 χρόνων. Η έμφυτη μελωδική φλέβα του συνθέτη, οί άνετοι άρμονικοί συνδυασμοί, το χάρισμά του για γραφικά όρχηστρικά έμφέ, ή λεπτότης του συναισθήματος και ή άγνή ποιητικότητα, όλ' αυτά έμφανίζονται κτυπητά στην «Ίταλική Συμφωνία».

ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

«Τρίπτυχον»

Το «Τρίπτυχον» έγράφη από τα 1936—1938. Έξετελέσθη για πρώτη φορά στις 28 Φεβρουαρίου του 1943, την ήμέραν της κηδείας του Έθνικου μας ποιητού Κωστή Παλαμά.

Το έργον έχει μάλλον έλεγειακό χαρακτήρα, ιδίως στο πρώτο μέρος.

Οί μαγικές έπικλήσεις των σαλπίγγων άνοίγουν το δεύτερο μέρος που ξετυλίγεται ως TEMPO D' UNA MARCIA FUNEBRE σ' ένα θλιβερό ξόδι.

Το τρίτο μέρος είναι όρμητικώτερο από τα δύο προηγούμενα, των οποίων χρησιμοποιεί τα κύρια θέματα για μια συμφωνική εξέλιξη γεμάτη από παθητικούς και μεγαλόπρεπους άρμονικούς και όρχηστρικούς συνδυασμούς.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

(Ἀμφιθέατρον Σχολῆς Τυφλῶν)

1. «Κυπριακὰ ἐλευθέρια» Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
(συμφωνικὸ ποίημα)
2. «Ἐπικὸ τραγούδι» Θ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ
(συμφωνικὸ ποίημα)
3. Κοντσέρτο γιὰ βιολί καὶ ὀρχήστρα W. A. MOZART
ἄρ. 3 σὲ Σὸλ μείζον K.V. 216.
Allegro
Adagio
Rondo

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

4. Συμφωνία ἄρ. 3 σὲ Μι ὕφεση L. V. BEETHOVEN
μείζον, ἔργον 55 «Ἡρωική».
Allegro con brio
Marcia funebre (Adagio assai)
Scherzo (Allegro vivace)
Allegro molto

PROGRAMME

(Acropolis Open Air Theatre, School for the Blind)

1. "Kypriaka Eleftheria" S. MICHAELIDES
(Cypriot Liberation)
2. "Epic Traghoudhi" TH. KARYOTAKIS
(Epic Song)
3. Concerto No. 3 for Violin W. A. MOZART
and Orchestra in G Major, K.V. 216.
Allegro
Adagio
Rondo

INTERVAL

4. Symphony No. 3 in E Flat, L. V. BEETHOVEN
Op. 55 "Eroica".
Allegro con brio
Marcia funebre (Adagio assai)
Scherzo (Allegro vivace)
Allegro molto

SOLON MICHAELIDES

"Kypriaka Eleftheria"

(Cypriot Liberation).

The work, inspired by the struggle for liberation of the Cypriot people, was written in March 1959. It is a Symphonic Poem, in which the Cypriot composer desired to give expression to the sublime ideal of aspiration for liberty and its consummation, which he identifies with the Resurrection, embodying to this end the Greek Orthodox hymn, "Christ is Risen!"

TH. KARYOTAKIS:

"Epiko Traghoudhi"

(Epic Song).

This miniature Symphonic Picture is inspired by the epic struggle for freedom of the Greek people, and is dedicated to the memory of the heroic dead.

The basic theme of the work, with its delicate, yet dynamic character, is first heard on the 'celli, basses and bassoon, reaching successively the whole body of the Orchestra. After an elaborate symphonic development, where this theme undergoes certain transformations, dictated by the psychological situations which the composer wished to express, it is heard again in the brass instruments, and the work comes to a close with a triumphant "Coda".

W. A. MOZART

Violin Concerto No. 3, in G major, K.V. 216.

Mozart was only 19 when, in the year 1775, he wrote almost without a break this Concerto. The work is distinguished by the unusual role of the orchestra in a developed form.

There exists, in the middle movement, that warm feeling, full of imagination, which is identified with the genuine Mozart.

The Finale, a "Rondeau", presents a mixture of techniques: A graceful 3/8 rhythm, showing romantic French influence, with a "Rococo" theme in the minor, and a lyric section in singing style, purely German.

The "Allegretto" can be related to the final episode in the Finale of another of Mozart's Concerti, that in D major, and perhaps, in both cases, the folk-song can be discerned, to which the Mozarts, father and son, refer in their correspondence.

L. V. BEETHOVEN

Symphony No. 3, in E flat major, Op. 55, "Eroica".

Ludwig van Beethoven was a great worshipper and a defender of Freedom — an ideal that was to play a major role both in his life and in his work. This idea is given majestic expression in the famous "Eroica Symphony", a work characterised by a revolutionary reformation of form and a sublime spiritual content, thereby constituting a landmark in the composer's own work and, more generally, in the whole of music.

It is universally known that the composer had at first dedicated his "Eroica" to Napoleon, for, he believed, he saw in that French revolutionary's person, the ideal liberator. Napoleon's coronation as an Emperor, however, bitterly disillusioned Beethoven, who erased the original dedication on the score, and substituted for it the words: "In memory of a Great Man".

The "Eroica" belongs to the group of works coming under Beethoven's second creative period, and was written in 1803. The premiere was given a year later in the Palace of Prince Lobkowitz in Vienna, with the composer conducting.

SOLON MICHAELIDES

"Avghi ston Parthenona"

(Dawn on the Parthenon).

This short composition of descriptive character, is the first of "Two Greek Symphonic Pictures", written in 1936.

F. MENDELSSOHN

Symphony No. 4 in A major, Op. 90, "Italian".

Felix Mendelssohn was one of those few lucky composers, who enjoyed financial independence throughout their lives. His carefree melodies reflect to a great extent the favourable surroundings in which the composer lived. This permitted him not only to acquire a sound musical education, but also to travel to several other countries; something which always inspired the composer to write some beautiful music.

The "Italian", perhaps the most famous of his 5 Symphonies for full symphony orchestra, is, as the title suggests, the fruit of one of Mendelssohn's visits to Italy. It was written in 1833, when the composer was only 24. The composer's genuine melodic vein, the ease of his harmonic combinations, his gift for picturesque orchestral effect, the delicacy of his feeling and his inborn poetic disposition—all this is strikingly revealed in the "Italian Symphony".

M. KALOMIRIS

"Triptych"

The "Triptych" was written during the years 1936 to 1938, and received its first performance on the 28th of February 1943, the day of the funeral of the Greek national poet, Costis Palamas.

The work, especially in the first section, is of a rather elegiac character.

The magic invocations of the trumpets open the second section, which unfolds in "tempo d' una marcia funebre", in the style of a dirge.

The third part, more impetuous than the two previous ones, uses their major themes for providing symphonic development, full of passionate and majestic harmonic and orchestral combinations.

Συνθέτης, αρχιμουσικός και μουσικολόγος. Γεννήθηκε στην Λευκωσία και σπούδασε στο Τρίνιτυ Κόλλετζ του Λονδίνου, στο Παρίσι και στην «Σκούλα Καντόρουμ» διεύθυνση ορχήστρας και σύνθεση, και στην «Έκòλ Νορμάλ» ανώτερα θεωρητικά, αντίστιξη, φούγκα και πιάνο, με την Νάντια Μπουλανζέ και τους Γκυ ντε Λιονκούρ, Μαρσέλ Λαμπέ και Κορτώ. Ύπηρξε Γενικός Διευθυντής της Κρατικής Όρχηστρας Θεσσαλονίκης από της ίδρύσεώς της (1959) μέχρι της άποχωρήσεώς του από την Ύπηρεσία (Δεκέμβριος 1970) και Διευθυντής του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης (1957—1970). Ός μαέστρος έχει διευθύνει επανειλημμένως, έκτος από την Κ.Ο.Θ., την Κρατική Όρχηστρα Αθηνών, την Συμφωνική Όρχηστρα του Ε.Ι.Ρ.Τ. καθώς και την Συμφωνική της Γαλλικής Ραδιοτηλεόρασεως (Στρασβούργο), της Ιταλικής (Τουρίνο), της Ρουμανικής (Βουκουρέστι), έπίσης εις την Γερμανία, Ν. Ύόρκη, Φιλιππίνες κ.ά.

Συμφωνικά έργα του έχουν έκτελεσθή εις Αθήνας, Θεσσαλονίκη, Λονδίνο, Παρίσι, Όσλο, Γενεύη, Μόναχο, Βουκουρέστι, Μανίλα, Καράκας κ.ά.

Ός μουσικολόγος έχει εκδόσει διβλία και μελέτες επάνω σέ διάφορα μουσικά θέματα και συνεργάστηκε με την Αγγλική Μουσική Έγκυκλοπαιδεία «Γκρόουβ» και διάφορα Αγγλικά, Γαλλικά και Έλληνικά περιοδικά. Διακρίσεις: Ταξίαρχης του Βασιλικού Τάγματος «Φοίνιξ», Επίτιμος Έταίρος του «Τρίνιτυ Κόλλετζ» του Λονδίνου, Επίτιμον Μέλος της Αμερικανικής Έθνομουσικολογικής Έταιρείας.

Ό Κωνσταντίνος Νόνης έγεννήθη εις Ναύπλιον. Έτελειοποίησε τας μουσικάς του σπουδάς έν Αθήναις (βιολί, τραγούδι και ανώτερα θεωρητικά). Κατόπιν 5ετών σπουδών εις την μουσικήν Ακαδημίαν της Karlsruhe έν Γερμανία, έλαβε δίπλωμα συνθέσεως (τάξις Jacques Wildberger) και διευθύνσεως ορχήστρας (τάξις Arthur Grüber). Έτυχεν επανειλημμένως ύποτροφιών εις Darmstadt και Salzburg. Έργον του έλαβεν έπαινον εις τόν διεθνή διαγωνισμόν S.I.M.C. 1963 Ρώμης. Ός δοηθός, κατά καιρούς αντικατέστησε τόν καθηγητήν του της διευθύνσεως ορχήστρας εις τας παραδόσεις. Διηύθυνε μόνιμως τας ορχήστρας Collegium Musicum και Akademisches Orchester της Karlsruhe εις διαφόρους πόλεις της Γερμανίας.

Εις την Έλλάδα διηύθυνε τας Κρατικάς Όρχηστρας Αθηνών και Θεσσαλονίκης και την Συμφωνικήν Όρχηστραν του Ε.Ι.Ρ.Τ. μετά της όποίας ένεφανίσθη μεταξύ άλλων εις τό Φεστιβάλ Αθηνών και εις τά μεγαλύτερα έπαρχιακά κέντρα.

Από του 1968 προϊσταται της Ύπηρεσίας Μουσικών Έκπομπών του Ε.Ι.Ρ.Τ.

ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ό Τάτσης Αποστολίδης, μαθητής του Γ. Λυκούδη από τό 1946 στο «Όδείο Αθηνών», συμπλήρωσε τας μουσικάς του σπουδάς με κρατική ύποτροφία στη Γαλλία (1957—1960). Είναι έξάρχων βιολινίστας της Κρατικής Όρχηστρας Αθηνών, της Συμφωνικής Όρχηστρας του Ε.Ι.Ρ.Τ., και καθηγητής στο

Όδείο Αθηνών. Τό 1952 ίδρυσε τό Έλληνικό Κουαρτέττο (μέχρι σήμερα 50 συναυλίες σ' όλη την Έλλάδα). Έχει πραγματοποιήσει πολλές έμφανίσεις ως σολίστ στην Έλλάδα και στο έξωτερικό (Γαλλία, Πολωνία, Ρουμανία, Ίσραήλ κ.λ.π.).